

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/7/2022
Identifikačné číslo spisu:	9519100009
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9519100009.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku na verejnom zasadnutí 9. októbra 2024 v Bratislave, v trestnej veci obžalovanej W. Š. W. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej W. Š. W. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 30. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/1/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. písm. d) Trestného poriadku sa rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 30. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/1/2019 z r u š u j e.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaná W. Š. W., rod. W., nar. XX. T. XXXX
v W., trvale bytom U.
XXXX/XX, W., t. č. na slobode,
s a u z n á v a z a v i n n ú, ž e

ako majiteľka a konateľka obchodnej spoločnosti F. X. s.r.o., so sídlom F. XX, W., IČO: XX XXX XXX, v období od 02.12.2015 do 07.01.2016 v Bratislave, na Hodžovom námestí 3, na základe Zmluvy o splátkovom úvere č.XXX.XXXX zo dňa 27.07.2010 o poskytnutí nekomitovaného revolvingového úveru v znení dodatku č. X z 26.08.2015 vo výške 12.000.000 eur, uzatvorenej na účely financovania poľnohospodárskeho tovaru, po podpísaní predložila Tatra banke, a.s. spolu s jednotlivými žiadosťami o čerpanie tranže na bankový účet firmy F. X., s.r.o. č. XXX XXX XXXX/XXXX a zmlúv o úschove majetkových listov, skladiskový záložný list zložený z dvoch častí: I - Majetkový list, II - Záložný list

a) dňa 02.12.2015 číslo XXXXXX, vystavený dňa 02.12.2015 v Senci skladovateľom O. F., s.r.o., s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXX/XXXX a znejúci na tovar: kukurica, v množstve 2.200 ton, s dátumom uloženia do 20.06.2016 a v hodnote 264.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 03.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 264.000 eur, pričom na predložených častiach skladiskového záložného listu bol pozmenený údaj jeho navýšením v množstve tovaru o 2.000 ton a v hodnote o 240.000 eur,

b) dňa 07.12.2015 číslo XXXXXX vystavený dňa 07.12.2015 v Senci skladovateľom O. F., s.r.o., s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXX/XXXX a znejúci na tovar: kukurica, v množstve 2.875 ton, s dátumom uloženia do 20.06.2016 a v hodnote 345.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 07.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 345.000 eur, pričom na predložených

častiach skladiskového záložného listu bol pozmenený údaj jeho navýšením v množstve tovaru o 2.275 ton a v hodnote o 273.000 eur,

c) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX a s údajmi o skladovateľovi Q., a. s., znejúci na tovar: repka, v množstve 1.500 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 435.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 31.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 435.000 eur, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru,

d) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX a s údajmi o skladovateľovi Q., a. s., znejúci na tovar: repka, v množstve 1.500 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 435.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 31.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 435.000 eur, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru,

e) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX a s údajmi o skladovateľovi Q., a.s., o tovare slnečnica v množstve 1.550 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 418.500,12 eura, a na základe toho banka vyplatila na uvedený účet dňa 31.12.2015 peňažnú čiastku 230.130,57 eura a následne dňa 07.01.2016 peňažnú čiastku 188.369,55 eura, spolu peňažnú sumu vo výške 418.500,12 eura, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru a

f) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, s miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX, s údajmi o skladovateľovi Q., a.s., znejúci na tovar: slnečnica, v množstve 1.600 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 432.000 eur a na základe toho banka vyplatila dňa 31.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 432.000 eur, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru,

čím uviedla Tatra banku, a.s., do omylu v otázke splnenia zmluvných podmienok na čerpanie a poskytnutie úveru a jeho zabezpečenie použitím falošných a pozmenených skladiskových záložných listov ako pravých, a tak spoločnosti Tatra banka, a.s., spôsobila škodu vo výške 2.233.500,12 eura,

t e d a:

- vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobila škodu veľkého rozsahu a

- falšované a pozmenené cenné papiere dala ako pravé a čin spáchala vo veľkom rozsahu,

č í m s p á c h a l a:

pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa obžalovanej
u k l a d á

podľa § 270 ods. 4 Trestného zákona v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 215/2024 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“), pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného

zákona a príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e v ý r o k o t r e s t e uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Galanta z 30. septembra 2019, sp. zn. 31T/6/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. mája 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/111/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenej Tatra banke, a. s., so sídlom: Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, škodu vo výške 1.720.500,12 eur.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 30. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/1/2019 bola obžalovaná W. Š. W. uznaná za vinnú z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona, v súbehu s pokračovacím obzvlášť závažným zločinom falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

ako majiteľka a konateľka obchodnej spoločnosti F. X. s.r.o., so sídlom F. XX, W., IČO: XX XXX XXX, v období od 02.12.2015 do 07.01.2016 v Bratislave, na Hodžovom námestí 3, na základe Zmluvy o splátkovom úvere č.XXX.XXXX zo dňa 27.07.2010 o poskytnutí nekomitovaného revolvingového úveru v znení dodatku č. 9 z 26.08.2015 vo výške 12.000.000 eur, uzatvorenej na účely financovania poľnohospodárskeho tovaru, po podpísaní predložila Tatra banke, a.s. spolu s jednotlivými žiadosťami o čerpanie tranže na bankový účet firmy F. X., s.r.o. č. XXX XXX XXXX/XXXX a zmlúv o úschove majetkových listov, skladiskový záložný list zložený z dvoch častí: I - Majetkový list, II - Záložný list

a) dňa 02.12.2015 číslo XXXXXX, vystavený dňa 02.12.2015 v Senci skladovateľom O. F., s.r.o., s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXX/XXXX a znejúci na tovar: kukurica, v množstve 2.200 ton, s dátumom uloženia do 20.06.2016 a v hodnote 264.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 03.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 264.000 eur, pričom na predložených častiach skladiskového záložného listu bol pozmenený údaj jeho navýšením v množstve tovaru o 2.000 ton a v hodnote o 240.000 eur,

b) dňa 07.12.2015 číslo XXXXXX vystavený dňa 07.12.2015 v Senci skladovateľom O. F., s.r.o., s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXX/XXXX a znejúci na tovar: kukurica, v množstve 2.875 ton, s dátumom uloženia do 20.06.2016 a v hodnote 345.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 07.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 345.000 eur, pričom na predložených častiach skladiskového záložného listu bol pozmenený údaj jeho navýšením v množstve tovaru o 2.275 ton a v hodnote o 273.000 eur,

c) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX a s údajmi o skladovateľovi Q., a. s., znejúci na tovar: repka, v množstve 1.500 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 435.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 31.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 435.000 eur, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru,

d) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX a s údajmi o skladovateľovi Q., a. s., znejúci na tovar: repka, v množstve 1.500 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 435.000 eur, a na základe toho banka vyplatila dňa 31.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 435.000 eur, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru,

e) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX a s údajmi o skladovateľovi Q., a.s., o tovare slnečnica v množstve 1.550 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 418.500,12 eura, a na základe toho banka vyplatila na uvedený účet dňa 31.12.2015 peňažnú čiastku 230.130,57 eura a následne dňa 07.01.2016 peňažnú čiastku 188.369,55 eura, spolu peňažnú sumu vo výške 418.500,12 eura, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru a

f) dňa 30.12.2015 číslo XXXXXX s dátumom vystavenia 30.12.2015, s miestom vystavenia v Strede nad Bodrogom, s poradovým číslom v zozname kmeňového listu XXXX/SXXX/XXXX, s údajmi o skladovateľovi Q., a.s., znejúci na tovar: slnečnica, v množstve 1.600 ton, s dátumom uloženia do 21.03.2016 a v hodnote 432.000 eur a na základe toho banka vyplatila dňa 31.12.2015 na uvedený účet peňažnú čiastku 432.000 eur, pričom skladiskový list bol vyplnený v rozpore so skutočnosťou, keďže taký tovar nebol vôbec u uvedeného skladovateľa uskladnený a ani sa nestal predmetom zabezpečenia úveru,

čím uviedla Tatra banku, a.s., do omylu v otázke splnenia zmluvných podmienok na čerpanie a poskytnutie úveru a jeho zabezpečenie použitím falošných a pozmenených skladiskových záložných listov ako pravých, a tak spoločnosti Tatra banka, a.s., spôsobila škodu vo výške 2.233.500,12 eura,

t e d a:

- vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobila škodu veľkého rozsahu a

- falšované a pozmenené cenné papiere dala ako pravé a čin spáchala vo veľkom rozsahu,

č í m s p á c h a l a

pokračovací obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím obzvlášť závažným zločinom falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa obžalovanej
u l o ž í l:

Podľa 270 ods. 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ju zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 31T/6/2019 zo dňa 30.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/111/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo

zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenú Tatra banku, a.s., so sídlom Bratislava, Hodžovo nám. 3, IČO: 00 686 930, škodu vo výške 1.720.500,12 eura.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná W. Š. W., ktoré odôvodnila písomným podaním, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Pavla Babiaka zo 4. augusta 2022, v ktorom uviedla, že jej spoločnosť dlhé roky spolupracovala s poškodenou stranou, Tatra banka, a.s. a nikdy neboli medzi nimi žiadne spory a ona ako konateľka spoločnosti nemala záujem poškodiť, resp. spáchať pokračovací obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím obzvlášť závažným zločinom falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Podľa jej názoru doteraz nebolo relevantným spôsobom preukázané, že doklady SZL vyplňala ona, tiež ich nepodpisala, do Tatra banky ich neodniesla. Žiadala, aby bol v konaní vykonaný grafologický znalecký posudok, avšak jej návrhu nebolo vyhovie. Poukázala na to, že keď sa jej spoločnosť dostala do platobnej neschopnosti, požiadala banku o reštrukturalizáciu, s čím ale banka nesúhlasila a bol súdom vyhlásený konkurz. Dôkazmi nikdy nebol preukázaný prevod peňazí z firmy k jej osobnému prospechu.

Zdôraznila tiež, že v odbore pracovala viac ako 20 rokov a nikdy nemala problémy s obchodnými partnermi. Je vydatá, pracuje, vedie usporiadaný život, stará sa o dcéru.

S poukazom na uvedené žiada, aby ju najvyšší súd v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil.

Písomným podaním z 3. októbra 2024 obžalovaná prostredníctvom obhajcu doplnila svoje odvolanie a uviedla v ňom, že v rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním súd konštatuje, že obžalovaná mala páchať trestnú činnosť odo dňa 2. decembra 2015 do 7. januára 2016, pričom v obžalobe bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry sa takýto skutok nenachádza. Opätovne poukázala na skutočnosť, že už v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní navrhovala vykonať grafologický znalecký posudok, ale tento dôkaz jej bol zamietnutý bez akéhokoľvek odôvodnenia. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie EŠEP a to Vasaráb a Paulus vs. Slovenská republika z 15. decembra 2022.

Vzhľadom k tomu, že neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré vykonať navrhovala a taktiež s poukazom na neprimeranú dĺžku konania, ktorú obžalovaná nespôsobilá, navrhla, aby najvyšší súd prihliadal na zásadu trestného konania „v pochybnostiach v prospech páchatel’a“ a aby obžalovanú v celom rozsahu oslobodil.

Obhajca obžalovanej JUDr. Babiak doručil odvolaciemu súdu na vedomie list nazvaný ako žiadosť o splátkový kalendár, z ktorého vyplýva, že obžalovaná v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 31T/6/2019, v ktorej bola rozsudkom z 30. septembra 2019, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/111/2020 uznaná za vinnú a okrem iného jej bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenú organizáciu sumu 28 000,- eur, požiadala poškodenú Tatra banku, a.s. o splátkový kalendár a to napriek tomu, že ešte neuplynula skúšobná doba, ktorá jej bola uložená a prehlásila, že je ochotná škodu uhradiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, nezistiac dôvod na postup podľa § 316 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, pričom skúmal, či vec neobsahuje chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej Š. W. nie je dôvodné. Dôvodom pre zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu a opätovného rozhodnutia vo veci odvolacím súdom bola reakcia súdu na novelu Trestného zákona.

Aj napriek tomu, že odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu, dôvody budú objasnené nižšie, môže konštatovať, že špecializovaný trestný súd v konaní postupoval tak, aby bol

náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku). Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanej, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jej prospech. Vykonané dôkazy súd hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku). V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a tiež akými úvahami sa spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by prípadne sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným, do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V prejednávanej veci odvolací súd nezistil žiadne relevantné dôvody na to, aby zabezpečené a riadne vykonané dôkazy hodnotil s iným, do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia špecializovaného trestného súdu najvyšší súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že stíhané skutky sa stali a že ich spáchala obžalovaná W. Š. W.. V tomto smere špecializovaný trestný súd vyčerpávajúco a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil na základe akých dôkazov, a zistení z nich vyplývajúcich, dospel k záveru o jej vine. Na takomto základe potom špecializovaný trestný súd vyvodil z dôkazov o podstate stíhaných trestných činov zistenia, ktoré sú správne.

Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to učinil súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd poznamenáva, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému hodnoteniu z hľadiska pravidiel tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, nemožno nič vytknúť. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa neodporuje základným princípom logického myslenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Tu najvyšší súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

Odvolacia argumentácia obžalovanej spočívala v dvoch rovinách. Namietala, že v priebehu konania navrhovala, aby súd doplnil dokazovanie vykonaním znaleckého dokazovania z odboru grafológie, ktorým by sa preukázalo, že predmetné doklady SZL nevypĺňala a nepodpísala. S týmto jej návrhom sa prvostupňový súd nevysporiadal. A v druhej rovine namietala, že nebolo preukázané kto SZL vyplnil, podpísal, odniesol do banky, kto ich v banke prevzal a tiež nebol preukázaný prevod peňazí z firmy k jej osobnému prospechu.

Ani jednu z odvolacích námietok odvolací súd nemohol akceptovať. Je pravda, že obžalovaná v priebehu konania navrhla doplniť dokazovanie vykonaním znaleckého dokazovania z odboru grafológie. Nie je však už pravdivá druhá časť jej tvrdenia, že sa s týmto návrhom súd nevysporiadal. Špecializovaný trestný súd na strane 14 svojho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že obžalovanou navrhované dôkazy odmietol vykonať a to z dôvodu, že sa jednalo o dôkazy nadbytočné, až neopodstatnené vzhľadom na iné, vo veci už vykonané dôkazy. Na verejnom zasadnutí v rámci odvolacieho konania na priamu otázku predsedníčky senátu, či strany majú ešte návrhy na doplnenie dokazovania nad rámec tých dôkazov, ktoré boli doplnené ich oboznámením, všetky strany uviedli, že také návrhy nemajú a preto dokazovanie vyhlásila uznesením za ukončené. Navyše aj odvolací je toho názoru, že pre posúdenie

viny obžalovanej je irelevantné, či v skutočnosti SZL vyplnila a podpísala iná osoba ako obžalovaná. K samotnému obhajobnému prednesu obžalovanej v rámci odvolacieho konania, že SZL nevyplnila, nepodpísala ich, neodniesla ich do banky a z týchto obchodných transakcií nemala žiadny prospech, a teda žalovanej trestnej činnosti sa nedopustila, odvolací súd uvádza:

Obžalovaná bola v čase spáchania žalovaných skutkov jedinou, výlučnou majiteľkou a konateľkou obchodnej spoločnosti F. X., s.r.o.. Jediná disponovala s účtom tejto firmy, nik iný k nemu nemal dispozičné práva. Z tejto pozície obžalovaná podpísala s poškodenou Tatra bankou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. XXX.XXXX z 27. júla 2010 (vtedy ešte ako prokuristka) o poskytnutí nekomitovaného revolvingového úveru v znení dodatku č. 9 z 26. augusta 2015 (už výlučná vlastníčka, konateľka) vo výške 12.000.000,- eur. Bola to teda obžalovaná, ktorá vytvorila obchodný vzťah medzi jej firmou F. X., s.r.o. a Tatra bankou, a.s. Je pravda, že SZL mali vyplňať skladovatelia, mali na to vytvorený aj počítačový program, ale bolo chybou obžalovanej, keď na tomto postupe netrvala, pretože ona bola zodpovedná za doklady, ktoré sa banke predkladali. Je preto irelevantné, či tieto konkrétne SZL vyplnila obžalovaná, alebo niektorý z pracovníkov skladovateľa, kto ich podpísal a kto ich fyzicky do banky odniesol - bežne to asi robili zamestnankyne obžalovanej. Určite je chybou, že banka dôsledne predložené SZL nekontrolovala a netrvala na správnom vyplnení. Odvolací súd má určité podozrenie, že na páchaní trestnej činnosti sa mohli podieľať aj iné osoby (nedôsledná kontrola, nedôsledné vyplňanie SZL, dátum páchania skutkov deň pred koncom roka a pod.), avšak táto okolnosť nemôže zbaviť obžalovanú trestnej zodpovednosti. Je na ťarchu obžalovanej, že odmietla o týchto skutočnostiach vypovedať, a že orgány činné v trestnom konaní sa uspokojili s obvinením len obžalovanej zo spáchania neskôr žalovanej trestnej činnosti. Nič to nemení na skutočnosti, že to bola obžalovaná, ktorá iniciovala obchodný vzťah medzi jej firmou a bankou na základe uzatvorenej úverovej zmluvy, ona bola jediná zodpovedná za predkladanie správne vyplnených, a skutočnosti zodpovedajúcich dokladov banke. Je tiež irelevantné, či obžalovaná peniaze uvoľnené bankou na účet jej firmy F. X., s.r.o. použila pre vlastnú potrebu, ale len ona jediná ich z účtu firmy mohla vybrať a uvoľniť, čo sa aj nepochybne stalo, vzhľadom na zistený zostatok na účte firmy. Obžalovaná svojím konaním naplnila všetky pojmové znaky žalovaných trestných činov.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie otázky, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré ostali sporné, alebo ktoré sú nevyhnuté na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, preskúmaného v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Odvolací súd opakovane konštatuje, že súd prvého stupňa sa nedopustil takých pochybení, ktorými by bolo porušené právo na obhajobu obžalovanej zásadným spôsobom, ani takých procesných pochybení, ktoré by bolo možné hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie (resp. spravodlivý proces).

Konanie obžalovanej odvolací súd z hľadiska právnej kvalifikácie taktiež posúdil ako trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona, v súbehu s pokračovacím trestným činom falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pretože právna kvalifikácia stíhaných skutkov aj podľa názoru najvyššieho súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere, a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávanych skutkov práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, pretože aj najvyšší súd zistil (konaním obžalovanej, ktoré je predmetom tohto trestného stíhania) naplnenie všetkých znakov skutkových podstat uvedených trestných činov.

Oba tieto trestné činy boli za účinnosti Trestného zákona platného v čase spáchania skutku kategorizované ako obzvlášť závažné zločiny. Po novele Trestného zákona oba tieto trestné činy sú už vzhľadom na trestnú sadzbu zločinmi, na ktorú situáciu odvolací súd reagoval v právnej vete rozsudku.

Zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu a na nezmenenom skutkovom základe opätovne uznal obžalovanú za vinnú z totožných trestných činov, avšak už v kategórii zločinov.

Riadiac sa ustanovením § 321 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorého okrem iného vyplýva, že ak odvolací súd zruší, hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, odvolací súd po zrušení prvostupňového rozsudku a po opätovnom uznaní viny obžalovanej, rozhodoval o voľbe druhu a výmery trestu, ktorý obžalovanej uložil, pričom striktne a dôsledne prihliadal na ustanovenie § 34 Trestného zákona a zásady pre voľbu druhu a výmery trestu v ňom uvedené.

V tejto súvislosti odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej doplnil dokazovanie vo vzťahu k osobným pomerom obžalovanej čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku (s poukazom na § 295 ods. 2 Trestného poriadku), konkrétne oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov a ďalších súdu elektronicky dostupných lustrácií, žiadosti o splátkový kalendár z 23. septembra 2024, priebežnej správy probačnej a mediačnej úradníčky Mgr. Ivety Potočnej Tomašovičovej z 23. septembra 2024, správy o povesti obžalovanej zo 14. augusta 2024, z ktorých vyplynulo, že je zamestnaná vo firme H., X..H.E. od 1. septembra 2021, v registri trestov má jeden záznam, jedná sa o odsúdenie vo vzťahu ku ktorému bol v tejto veci ukladaný súhrnný trest, inej trestnej činnosti sa nedopustila, bola riešená blokovou pokutou za 4 priestupky v cestnej premávke (27. mája 2020, pokuta 50 eur, nerešpektovala dopravnú značku, 16. októbra 2020, pokuta 10 eur, 17. júna 2021, pokuta 10 eur, nedodržanie rýchlosti jazdy v obci, 14. augusta 2024, pokuta 10 eur).

Obžalovaná je podľa vyjadrenia prednostky Miestneho úradu MČ Bratislava - Karlova Ves vydatá, má jedno dieťa, neevidujú voči jej osobe žiadnu daňovú pohľadávku ani daňový nedoplatok. Nebolo voči nej vedené žiadne priestupkové správne konanie a nebola jej udelená žiadna pokuta. Nemajú žiadnu vedomosť ani sťažnosť o jej neštandardnom správaní ani o nadmernom požívaní alkoholických a psychotropných látok.

V priebežnej správe o vykonávanom probačnom dohľade je uvedené, že obžalovaná sa k výkonu probácie dostavuje pravidelne, riadne a včas, vždy podľa vopred dohodnutých termínov stretnutí. Probatia sa uskutočnila celkovo 11 krát, na stretnutiach obžalovaná aktívne spolupracuje. Pokiaľ ide o uloženie povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, tak z tejto správy i z oznámenia obhajcu obžalovanej JUDr. Pavla Babiaka vyplýva, že požiadala poškodenú organizáciu Tatra banka, a.s. 23. septembra 2024 o splátkový kalendár.

Poškodená organizácia Tatra banka, a.s. 9. októbra 2024 odvolaciemu súdu doručila stanovisko, z ktorého vyplýva, že obžalovaná neprejavila záujem splácať v odsudzujúcom rozsudku uvedenú škodu 28 800,- eur. Prvýkrát kontaktovala banku a požiadala o splátkový kalendár až 23. septembra 2024, avšak táto žiadosť neobsahovala žiadny konkrétny návrh a nebola táto žiadosť spojená s úhradou čo i len časti spôsobenej škody. Odvolací súd k tomuto stanovisku dodáva, že žiadosť o splátkový kalendár bola banke zaslaná len 2 dni pred konaním odvolacieho konania (termín verejného zasadnutia bol pôvodne určený na 25. septembra 2024), pričom skúšobná doba obžalovanej plynula už od 12. mája 2021. V žiadosti obžalovaná navyše uviedla i nesprávnu výšku dlžnej sumy.

Na základe všetkých okolností prípadu, a aj doplneného dokazovania, podrobne rozvedeného vyššie, odvolací súd ukladal obžalovanej trest za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov a ukladal trest ako trest súhrnný.

Trestná sadzba pre zločin podľa § 270 ods. 4 písm. b) Trestného zákona je stanovená rozpätím 5 až 12 rokov. Pre zločin podľa § 222 ods. 5 Trestného zákona je trestná sadzba určená rozpätím 3 až 10 rokov. Odvolací súd teda ukladal trest podľa najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je zločin podľa § 270 ods. 4 Trestného zákona. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, osobu obžalovanej, výšku spôsobenej škody, celkový postoj obžalovanej k páchanej trestnej činnosti, zistenú priťažujúcu okolnosť [§ 37 písm. h) Trestného zákona - spáchala viac trestných činov] a poľahčujúcu okolnosť [§ 36 písm. j)- viedla pred spáchaním činu riadny život] a skutočnosť, že trest bol ukladaný

ako trest súhrnný, uloženie iného druhu trestu ako trestu nepodmienečného neprichádzalo do úvahy. Obžalovanej bol v minulosti už uložený trest nespojený s obmedzením jej osobnej slobody, ktorý však svoj účel plnil len čiastočne, keď obžalovaná sa síce riadne a včas podrobovala probačnému dohľadu, avšak ignorovala povinnosť uložení jej odsudzujúcim rozsudkom spočívajúcu v zaplatení spôsobenej škody počas skúšobnej doby.

Na druhej strane odvolací súd pri voľbe výmery nepodmienečného trestu zohľadnil najmä neprimeranú dĺžku konania, ktorú nezavinila obžalovaná a skutočnosť, že pred spáchaním tejto trestnej činnosti, a následne aj po neprávoplatnom uznaní viny prvostupňovým súdom v septembri 2021, viedla riadny život a preto jej trest uložil na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Trest bol obžalovanej uložený ako trest súhrnný postupom podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaná bola odsúdená za trestný čin, ktorý spáchala skôr, ako bol súdom prvého stupňa (Okresný súd Galanta) vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin.

Spolu s uložením súhrnného trestu odvolací súd postupoval aj podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, ktoré ustanovenie citoval vo svojom rozhodnutí aj prvostupňový súd.

Pre výkon uloženého trestu súd zaradil obžalovanú postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Odvolací súd do svojho rozhodnutia bez zmeny, a z dôvodov uvedených v prvostupňovom rozsudku, prevzal aj výrok o náhrade škody a taktiež postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenú Tatra banku, a.s. so sídlom v Bratislave, spôsobenú škodu.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku ukladal obžalovanej postupom podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona obligatórne aj ochranný dohľad, pretože ju uznal za vinnú z dvoch obzvlášť závažných zločinov. V čase rozhodovania odvolacieho súdu Trestný zákon takéto obligatórne uloženie ochranného dohľadu v prípade uznania viny z obzvlášť závažného zločinu nepozná, naviac obžalovaná bola uznaná za vinnú z dvoch zločinov. Treba podotknúť, že ochranný dohľad by nebolo ani účelné ukladať vzhľadom na dĺžku konania, výmeru trestu a usporiadaný život obžalovanej.

So zreteľom na vyššie uvedené, a aj s poukazom na relevantnú vysvetľujúcu právnu argumentáciu špecializovaného trestného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.